

محبوب معظم حضرت اسم الله زين عليه من كل بهاء ابهاه بلحاظ انور ملاحظه فرمايند

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

الحمد لله الذى ظهر بالحكمة و اظهر امره بالحكمة و امر الكل بالحكمة و جعل النصير فى البيان و الحكمة تعالى مولى الحكمة و مظهر الحكمة الذى جعلها احد من السيوف و اهز من الرماح و انفذ من السهام الحمد لله الذى اذا استوى على العرش فى الحديقة الموسومة بالرضوان نطق بثلاثة آيات محكمات من اولها رفع حكم السيف و وضع مقامه الذكر و البيان و بثانيها تجلى بكل الأسماء على كل الأشياء تعالى فاطر السماء الذى نطق بما انجذبت به الأرض و من عليها الا الذين اخذوا ما عندهم و نبذوا ما عند الله مالک الأنام اصلى و اسلم و اكبر على الذين عملوا بما امروا و اتبعوا ما انزله الله فى الزبر و الألواح روحى لذكركم الفداء قد فاز الخادم بما لاح و اشرق من افق قلمكم الذى لم يتحرك الا على ذكر الله و ثنائه و اظهار امره و اعلاء كلمته فلما انار قلبى من ذلك النور اللائح قصدت مقر العرش فلما حضرت عرضت ما فى كتابكم اذا نطق لسان العظمة فى ملكوت البيان و انه لهو البرهان لمن فى الامكان قوله عز كبريائه

بسمى المظلوم

يا اسمى ان استعد لاصغاء نداء ربك ان القيوم يذكرك بأعلى الذكر و المحبوب يناديك بأعلى النداء و المذكور يذكرك بأبهى الأذكار و المقصود توجه اليك بوجهه الباقي بعد فناء الأشياء تعالى مولى الأسماء الذى اذا استوى على العرش نطق بكلمة اهتزت بها الأرض و ما فيها الا كل غافل تمسك بصنم من الأصنام قل يا ملأ الايران قد اتى الرحمن ليقرّبكم و يعزّكم ما ينبغي للانسان انتم اعرضتم و كفرتم الى ان افتيتم على الذى به قرّت عيون السّفراء الذين ارسلهم الله الى العباد قل انه امركم بالمعروف و انتم اخذتم المنكر و ظهر منكم ما ناحت به الأشجار قل تالله قد اتى مكلم الطور انه هو الذى وعدتم به فى الزبر و الألواح قل اياكم ان تمنعكم شؤوناتكم عن الله ربّ الأرباب دعوا ما عندكم و تمسكوا بما نطق به ام الكتاب امام الوجوه امراً من لدى الله المقتدر المختار يا زين كبر من قبلى على وجوه احبائى الذين نبذوا سوائى و شربوا رحيق رحمتى من يد عطائى ثم أمرهم بما نزل من سماء مشيتى و ملكوت ارادتى ان ربك لهو العزيز الوهاب انا وصيناهم بالحكمة و بما يرتفع به مقاماتهم فى الامكان قل كونوا امناء الله فى الأرض و اعلام الذكر بين الأنام عاشروا مع العباد بالروح و الريحان على شأن لا يحزن منكم قلب احد و لا تضطرب افئدة الذين خلقهم الله بأمر من عنده انه لهو العزيز الغفار

يا احبائى فى الحدباء و فى ديار اخرى لعمر الله ان القلم الأعلى توجه اليكم و يذكركم بأبهى الأذكار و يظهر لكم لآلى قلزم حكمة ربكم مالک الأيام طوبى لمن جعل الله له نصيباً فيما ظهر من عمّان فضله الذى سبق من فى الأرضين و السموات البهائم عليكم و على الذين عرفوا حكم المبدأ و المآب يا زين انشاء الله بعنايت الهى منير و روشن باشى الحمد لله در خدمت امر و انتشار آثار الهى غفلت نمودى اين مقام بسيار عظيمست ان اشكر ربك العليم يا زين المقرّبين جميع عباد را بافق اعلى دعوت نموديم و بدرىای دانائى الهى هدايت فرموديم و همچنين جميع را بنصرت امر امر كرديم و نصرتى كه در كلمات الهى نازل شده بأظهر البيان ذكر نموديم مع ذلك مشاهده ميشود بعضى از معنى نصرت و ما اراد به الله غافلند يعنى اطلاع نيافته اند صدهزار افسوس كه اهل بها الى حين آگاه نيستند بعضى نصرت را بهواهاى خود معنى نموده و مينمايند مع آنكه از قلم اعلى لاتحصى اين كلمه ابهى نازل نصرت امر الهى بحكمت و بيان بوده نه بايذا و فساد جميع را از نزاع و فساد منع نموديم مع ذلك ممنوع نشدند چه كه از مقصود آگاه نيستند و نفوسى هم كه لله قيام نمايند و ناس را متذكر دارند كمياب بوده و

هست لذا اکثری در اوهم خود مانده‌اند اهل نون و جیم را باوامر الهی اخبار نما حق آنچه را بیان میفرماید باید جمیع بآن متمسک باشند و اراده الله را بر اراده خود مقدم دارند و مشیة الله را بر مشیت خود مهیمن و غالب دانند وقتی حق جلّ جلاله بیک کلمه عالم را منقلب و مقهور نماید هر نفسی بقرائت سورة رئیس و امثال آن فائز شد بر قدرت الهی فی الجمله آگاه میشود و وقتی نفس حق را اذیت مینماید و حق ساکن و صابر ملاحظه میگردد جمیع امورات بر وفق حکمت جاری میشود ولیکن چون عباد مطلع نیستند لذا گاهی راضی و گاهی شاکی ملاحظه میگردند در این ظهور اعظم حکم سیف و فساد و نزاع و جدال و امثال آن نهی شده نهیاً عظیماً فی الکتاب اگر نفسی البوم سوء قصدی از او در باره مظلوم ظاهر شود البته متعرض او نشویم در این ظهور دریای شفقت مواج و بحر فضل مشهود و آفتاب جود مشرق بعضی از دوستان در ارض نون و جیم از این مراتب اطلاع ندارند از قبل حق بایشان تکبیر برسان و معنی نصرت را تا کل بآنچه لدی الله محبوبست مطلع شوند اگرچه از اعمال ظالمین قلوب احباً مجروحست قد ارتکب الرّقشاء و الذّنب ما ناح به الرسول فی الفردوس الاعلی و البتول فی الجنّة العلیا و القلم الاعلی فی هذا المقام الابهی ولیکن اطاعت امر الله و تسلیم در اوامرش لازم و واجبست باید جمیع آذان و ابصار مترصد باشد تا از افق امر چه ظاهر گردد و از لسان عظمت چه امر صادر و اگر نفسی بغیر ما اراد الله و ما امر به فی ظاهر الظاهر ارتکاب امری نماید ضرر بنفس حق راجع است اگر نفسی البوم یکی از اعدای الهی تعرض نماید و یا اذیت کند حق را نصرت ننموده و از ناصرین در کتاب محسوب نمیشود چه که مخالفت امر الله نموده و همچنین سبب ضرر حق و دوستان او شده جمیع امور بتصدیق و قبول حق منوط و مشروط ضعوا یا احبائى ما شئتم و اردتم و خذوا ما امرتم به من لدی الله المهیمن القیوم توکلوا علی الله فیما ورد علیکم و تمسکوا بالصبر و الاضطبار هذا خیر لکم یشهد بذلك کتابه الحکیم انتهى چندی قبل در جواب یکی از دوستان که بگمان خود قصد نصرت نمود که فی الحقیقه سبب تضييع امر بود این کلمات عالیات از مشرق اراده مالک اسماء و صفات نازل و ارسال شد قوله عزّ کبریا ئیاک ان تعمل ما کتبه فی آخر کتابک این اعمال اعمال جهلاست و افعال غافلین قسم باسم اعظم که اگر نفسی از دوستان اذیت بنفسی وارد آورد بمثابة آنست که بنفس حق وارد آورده نزاع و جدال و فساد و قتل و امثال آن در کتاب الهی نهی شده نهیاً عظیماً تب الی الله عما قصدته فی نفسک ثم ارجع الیه و قل

یا الهی اسألك بالكلمة العلیا بأن تكتب لی كلمة الغفران لأنی اردت فی نفسی ما لا اردته و نهیته فی کتابک اسألك بأن تكفر عني سيئاتی و تغمسنی فی بحر غفرانك انك انت الغفور الکریم

هر ظلمی که از ظالمی ظاهر شد او را بنفس حق واگذارید ید عدل الهی مهیمن و محیط است احتیاج بفساد و نزاع و جدال و قتل و غارت نداشته و ندارد نصرت امر بیان بوده و خواهد بود و دون آن از هواهای نفسانیه ظاهر شده و میشود اعاذنا الله و ایّاکم یا معشر المقبلین انتهى و امثال این کلمات عالیات در این ایام بسیار نازل که شاید جمیع دوستان بر اراده الهی مطلع شوند و ارتکاب ننمایند امری را که سبب تضييع امر الله و ضرر اولیا و اصفیا گردد آنه يعلم و یحکم و هو الحق علام الغیوب

در باب من صعد الی الرّقیق الاعلی و ما بقى منه مرقوم داشتید این مراتب در ساحت اقدس عرض شد فرمودند ما قبول نمودیم و بجناب زین عنایت فرمودیم یفعل فیہ ما یشاء و همچنین فرمودند وجه منیر علیه بهائی و نوری آن را هم بجناب زین واگذاشتیم هر دو فقره بطراز قبول فائز و بآن جناب راجع الامر یده و هو الامر الحکیم

اینکه در باره جناب آقا محمد حسین ذکر نمودید ذکر ایشان از قبل در ساحت اقدس مذکور و لوح اعزّ امع مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل مع الواح ارض هم که از طرف ارض قاف ارسال شد ارسال شده انشاءالله بآن فائز شوند و مجدّد هم ذکرشان در ساحت اقدس معروض و شمس عنایت از افق فضل مشرق و لائح انشاءالله باین بشارت هم فائز شوند

و همچنین ذکر جناب آقا عبدالوہاب ہم در ساحت اقدس اعلى معروض گشت هذا ما نطق به لسان الرحمن فى ملكوت البيان

هو الأعظم

يا وهّاب يذكرك المظلوم الذى نطق بما امر به من لدى الله رب العالمين قد انار العالم من نير الظهور ولكنّ القوم اكثرهم من الغافلين منهم من سمع و انكر و منهم من رأى و اعرض و منهم من اقبل الى الله ييقين ميين طوبى لقلب فاز بالاقبال و لعين رأت افقه المنير تمسك بحبل الأمر على شأن لا تمنعك اشارات المشركين ان تعمل ما امرت به فى كتاب الله انه يؤيدك و يكون معك ان ربك لهو العليم الخبير

هو الأقدس

انا نذكر من سمى بالألف و القاف (آقا جان) ليسمع ما سمعته آذان المقرّين الذين نبذوا العالم و اقبلوا الى مالك القدم ييقين مبين اولئك عباد ما منعهم السيوف و ما خوفتهم السهام فى هذا الأمر المبرم الحكيم انك اذا فزت بكتاب ربك خذه بقوة من لدى الله القوىّ القدير هذا يوم فيه ظهرت الأثمار و برزت الأسرار ولكنّ القوم اكثرهم من الغافلين هذا يوم الجزاء ولكنّ الناس اكثرهم من المعرضين طوبى لمن اقبل الى الله اذ ارتفع النداء من مقامه الكريم بهاء المشرق من افق الفضل على الذين آمنوا بالله العزيز العظيم انتهى

و اينكه در باره جناب آقا محمد جواد عليه بهاء الله مرقوم داشته بودند هذا ما نطق به لسان العظمة

هو الناطق بالحق

يا محمد قبل جواد انا قد نرى الأمرين فى السرّين الأظهرين مرّة ذكرنا ارض الصّاد بما افتّر به ثغر العالم و اخرى بما ناح به مولى الأمم فانظر فى رحمة الله و فضله و فيما ارتكبت الرّقشاء ان ربك لهو العليم الخبير يا ارض الصّاد نوصيك فى امانات الله و اصفياه كذلك وصيناك من قبل اذ يتحرّك و ينوح قلمى الأعلى على ما ورد على الأمر من الذين ظلموا و انكروا حقّ الله اذ اتى بسلطان مبين قل يا احبائى قد اخذتكم الأحزان بما ورد عليكم ان افرحوا اليوم بما توجه اليكم وجه القدم من افقه الأعلى و يذكركم بما انجذبت به افئدة المخلصين كذلك نطق لسانى فى ملكوت بيانى فضلاً من عندى و انا الفضل الكريم بهاء عليك و على احبائى الذين هاجروا فى سبيلى و حملوا الشّدائد فى حبّى و على كلّ موقن مستقيم انتهى

و در باره آن دو امه كه مرقوم فرموده بودید بما اكتسبتا در ساحت اقدس عرض شد جواب از مطلع امر صادر نشد و بعرض مطلب آخر امر فرمودند لذا اين عبد متحیر كه آيا از بعد بكلمه غفران فائز شوند يا نه الأمر بيد الله المقتدر القدير در فقره ضلع مرفوع جناب آقا سيّد على عليه بهاء الله مرقوم داشتيد عرض شد قال عزّ كبريائه انه فاز بالغفران انا ذكرناه من قبل بذكر جميل حال از كدورات دنياى غبارآلوده فارغ و بكمال روح و ريحان در رفيق اعلى ساير و ساكن عليه بهاء الله و رحمته و ثناء الله و ذكره انتهى

و همچنین در باره كربلائى آقا جان اين آيات بينات از سماء عنايت نازل قوله عزّ كبريائه

بسمى الذّاكر و المذكور

یا حرف القاف بین الالفین ان استمع نداء مجمع البحرين من هذين الاسمين الاعلیین اللّذین اذا ظهرا انفطرت السّماء و انشقت الارض و ارتفعت الصّیحة بالحقّ و تزلزل کلّ قائم مستقیم بهما ظهر القائم و بشر النّاس بالقیوم الذی اذا ظهر هدرت الاطیّار علی الأشجار قد اتی الله بأمر لا یقوم معه جنود الارض کلّها كذلك نطق لسان العظمة فی سجنه العظیم قل باسمی ظهر ملکوت الاسماء و بندائی ارتفع النّداء من مطلع الکبریاء و بأمری انصعق من فی السّماوات و الارضین الا من حفظناه و انقذناه و نجّیاه و انا المقتدر علی ما اشاء و انا القدير كذلك صفت جنود الوحي علی هیئة الکلمات فی هذه الأسطر الثّنی ظهرت فی هذا اللّوح المنیر أنّک اذا فزت بکتابی ان افرح و قل لک الحمد یا مقصود العالمین آنچه در ارض صاد از اموال بغارت بردند و از هر قطره خونی که در آن ارض بغیر حقّ چکید خلق لایحصى از ارض رفته و میرود و كذلك اموال حقّ را نوم اخذ نکرده و نمیکند بیدار و آگاهست و البتّه ظالمین بثمرات اعمال خود معذب خواهند شد از ظهور یک عمل از اعمال رقشاء عبیدالله ثانی ظاهر شده و ارتکاب نمود آنچه را که عبیدالله اوّل از آن اجتناب نموده الا لعنة الله علی القوم الظّالمین بی سبب و اثر هیچ امری ظاهر نشده و نمیشود تفکّر نما چه مقدار از نفوس از میان رفت و چه مقدار از بلاد و دیار که بتراب راجع و الیوم قاعاً صفصفا مشاهده میشوند قسمت امروز اینست و از بعد حقّ عالم است که چه واقع شود گمان نکنید که احبّا هم در این میان از سیوف ظالمان کشته شده‌اند قسم بآفتاب ملکوت صدق که هر نفسی از دوستان الهی که در آن واقعه شربت شهادت آشامید برفیق اعلیٰ صعود نمود و در ظلّ قباب رحمت الهی ساکن و مستریح گشت اگر آن مقامات بقدر سمّ ابره تجلّی نماید کل بندای یا لیتنی کنت معه ناطق میگردند و هر نفسی از دوستان که خسارت ظاهره بر او واقع شده آن ریح کامل بوده و هست اهل بها در ریح عظیم بوده و هستند اگر در یومی از ایّام و وقتی از اوقات نظر بمقتضیات حکمت الهیه خسارتی واقع شود نباید از او محزون بود البتّه حقّ او را بطراز ریح اعظم مزین فرماید أنّه لهو الحقّ المقتدر العلیم الحکیم انتهى اینکه مرقوم داشته بودید که جناب آقا عزیزالله از ارض خاء خواهش نموده که آن جناب ذکر ایشان را در ساحت اقدس معروض دارند و از برای دوستان ارض خاء جناب ملا علی و آقا میرزا کاظم و آقا خداداد و آقا شاهوردی و سایر علیهم بهاء الله طلب عنایت نمایند جمیع در ساحت اقدس عرض شد در این ایّام مخصوص هر یک از سماء مشیت لوح امنع اقدس نازل و همچنین آیات بدیعۀ منیعه در بارۀ احبّای ارض خاء از قلم اعلیٰ جاری حال دو پوسته مخصوص ارض خاء رفته و در این هفته هم خواهد رفت و همچنین هفته بعد یا بعد بعد بلی از قبل مدّتها تأخیر شد حکمة من عنده و هو العلیم الخیر فرمودند جناب زین بشارت الواح و ما نزل لهم را بایشان بدهند

عرض دیگر آنکه در بارۀ آن دو امه که بعد از عرض باظهار عنایت فائز نشدند در این حین لسان رحمن باین بیان ناطق یا عبد الحاضر بجناب زین وقتی اظهار داشتیم که اگر از اشقی النّاس شفاعت نماید قبول نمائیم لذا عفو الهی شامل حال ایشان شد أنّه لهو الغفور الکریم انتهى عرض میشود که فی الحقیقه عملشان بسیار منکر بوده محض عنایت بآن حضرت کلمۀ غفران از فم فضل رحمن استماع شد له الحمد و المنة

عرض دیگر آنکه فرمودند بجناب زین بنویس که بسیار حکمت را منظور کند قوّت اسلام رو بضعف نهاده این نبوده و نیست مگر از غفلت غافلین و ظلم ظالمین احدی در تدارک آن برنیامده و سهل است علّت ضعف را هم نفهمیده‌اند بخيال خود حمیت جاهلیّه و تعصّبات لایسمنه لایغنیه را زیاد نموده‌اند لذا باید بسیار ملاحظه نمود بعضی از نفوس را باسم دوستی و محبّت و اقبال داخل مینمایند تا بر امر مطّلع شوند در هر حال مفتش گذاشته و میگذارند حکمت را جمیع دوستان ملاحظه نمایند هر قائلی را تصدیق نکنند و هر مقبلی را قبول ننمایند و از هر واردی مطمئن نباشند و بر هر مدّاحی کشف نکنند كذلك یعظ المظلوم احبّائه و اولیائه عنایۀ من عنده انتهى در این فقرات بسیار باید ملاحظه نمود اگر بنظر انصاف ملاحظه نمایند و طرف حقّ را منظور دارند جمیع بخضوع تمام باین امر امنع اقدام کنند ولکن چون پیر هوی طائرنده و بنظر اعتساف ناظر لذا ستر

آیات و علامات اولی و انسب حال درد را میدانند چه که می‌بینند و لکن از طیب و درمان غافلند عدل محض را ظلم دانسته‌اند و خیر محض را شرّ کذلک سوّلت لهم انفسهم و هم لا يشعرون

ذکر جناب ملا علی اکبر علیه بهاء الله الأبهی در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة یا علی قبل اکبر مکلم طور در این ظهور باین کلمه ناطق لیس الفخر لمن یحبّ الوطن بل لمن یحبّ العالم و شمس این کلمه از قبل از افق سماء لوح الهی اشراق فرمود طوبی للعارفین یا علی جمیع را آگاه نما تا کلّ معنی کلمه نصرت که در کتاب الهی از سماء مشیت نازل شده بیابد و ادراک نمایند فساد را اصلاح ندانند و قتل و غارت را از شئون نصرت نشمرند نصرت بیان و ما انزله الرحمن فی الکتاب بوده در جمیع احوال کمال جهد را مبذول دارید تا رواج اختلاف بالمره مقطوع شود و آفتاب الفت و اتحاد از آفاق قلوب اشراق نماید انشاءالله ثمر این امر ظاهر شود و اثر آن بجدّ و اجتهاد باهر گردد یا زین در این ایام مخصوص جناب مذکور لوح ابدع امنع نازل و ارسال شد انشاءالله مطلع ما یحبّ و یرضی واقع شوند و بشهادت حقیقی در یوم الهی فائز گردند بشره من قبلی و اذکر له ما نطق به لسانی فی ملکوت بیانی انتهی

اینکه در باره جناب حاجی کاظم و میرزا حسن و آقا علی علیهم بهاء الله مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن

هو الأقدس

یا کاظم قد حضر ذکرک لدى المظلوم و نزل لک هذا اللوح المحکم المنیع قد ذکرناک من قبل و نذکرک فی هذا الحین فضلاً من لدن علیم حکیم لا تحزن من شیء ان افرح بما یذکرک القلم الأعلى من هذا المقام الرقیع الیوم باید هر نفسی بخدمت امر مشغول شود و خدمت امر و نصرت امر تبلیغ بوده و خواهد بود و همچنین اتحاد و اتفاق احباب و مراعات و مدارای با هم یا کاظم تمسک بما اراده الله انه خیر لک عما اردته ان ربک لهو الحاکم الخیر انشاءالله باستقامت کبری بخدمت امر الله مشغول باشی الیوم این خدمت مقدم است بر کلّ اعمال کذلک یا مرک من عنده کتاب مبین یا کاظم انا نذکر الکاظم الذی استشهد فی سبیلی و فدی نفسه لحبّی لعمر الله قد فاز بمقام عجزت عن ذکره السن العارفین

هو الأعظم الأبهی

یا حسن قد ورد علی هذا الاسم ما ناح به الحسین فی ملکوت الأعلى و ذرفت عیون اهل الفردوس ولكنّ الظّالمین فی فرح مبین سوف تأخذهم نفحات العذاب من لدى الله ربّ العالمین طوبی لزاره و لقاصد قصد رسمه الشّریف انا نذکره و اخاه فضلاً من عندنا و انا الذّاکر العلیم انشاءالله بعنایت الهی فائز باشی و به ما اراده الله عامل توجّه باین ارض نظر بانقلاب این ممالک محبوب نه متوکلاً علی الله در اراضی ایران بذکر محبوب امکان مشغول باشید انه یکتب لمن تمسک بالمعروف اجر الفائزین البهّاء علی من سمع ندائی و عمل بما امر به من عندی

بنام یکتا خداوند دانا

یا علی اسمی زین علیه بهائی تو را ذکر نمود و قلم اعلی از این مقام ابهی بتو توجّه فرمود که شاید از نار محبت الهی مشتعل شوی بشائی که از اراده و مشیت و خواهش خود آزاد گردی و باراده حقّ تمسک نمائی بکمال روح و ریحان بذکر مقصود

عالمیان مشغول باش توجّه باین اراضی از حکمت خارج است هر نفسی با حقّ باشد حقّ با او خواهد بود اینست یکتا لؤلؤ دریای عرفان قوی من قبل کن لی لأکون لك كذلك نطق اللسان فی ملکوت البیان طوبی لمن سمع و شکر

هو الأعظم الأقدم

یا علی قبل اکبر ایّاک ان تمنعک ارادتک عن ارادة الله المقتدر العزیز العلام أنّه يعلم و یحکم و یری و یذکر ان ربّک لهو السّميع البصّار کن فانیاً عند ظهورات امره و راضیاً بما حکم الله فی الکتاب لک ان تتحرّک بارادتی و تمشی علی صراطی كذلك یعلّمک منزل الآیات ان اشکر الله بما انزل لک هذه الآیات الّتی بها انارت الآفاق لعمر الله لا یعادل بکلمة منها ما خلق فی الأرض یشهد بذلك من نطق أنّه لا اله الا انا الواحد المختار انتهى

و اینکه مطالب جناب ملا علیجان علیه بهاء الله را ذکر فرمودید انشاءالله از بعد آنچه در این مقامات نازل شد مع دو ورقه سؤالات که از کتاب اقدس و کتاب مناجات نموده بودید ارسال میشود حال این عبد در خارج بلد تلقاء وجه مشغول است و آنچه هم در این مقامات نازل شده در نظر نیست

اینکه در باره جناب حاجی محمد که از منتسبین جناب میهمان علیها بهاء الله است مرقوم داشتید قد عرضت و سمعت من لسان العظمة ما یکفیه بدوام الملك و الملکوت انّ الخادم یکبّر علیه و یشّره بعناية الله المقتدر المهيمن الغفور الکریم

و ما ذکرتم فی ضلع جناب محمد قبل علی علیه بهاء الله قد عرضته لدى الوجه و اجاب المقصود بما خضع له ما نطق به السن العالم و تحرّک علیه القلم فی ازل الآزال و هذا ذکر یظهر علی شأنی والا ما لی و ذکر من لم یعرفه احد من الممكنات تعالی تعالی عن وصفی و وصف فوقی آن ورقه را بشارت دهید بذكر الهی

قد حضر الخادم لدى الوجه و عرض ما عرضه من سمی بمحمد قبل صادق فلما سمع المقصود قال و قوله الأحلی طوبی له بما نطق بالمعروف و ذکر ما ینبغی ذکره نعیماً له و لمن توجّه به فی سبیل الله یا زین امثال این عمل لدى المظلوم بسیار محبوبست کبر علیهما من قبلی و بشّرهما بذكری قل یا خادمی علیک بهائی یا حسن انک سمعت و عملت ما نطق به لسان الله من قبل بقوله احسن كما احسن الله الیک انا نذكر احبّاء الله فی هناك و نکبّر علیهم و نصلّی علی من تمسّک بالتقوی و عمل بما امر به فی الکتاب بشّرهم و ذکرهم ان ربّک لهو العزیز الوهاب البهاء علیک و علیهم و علی امائی اللائی آمن بالله ربّ الأرباب انتهى

عرض دیگر چون مخصوص جناب آقا میرزا عبدالله علیه بهاء الله و الطافه لوح امنع اقدس از سماء مشیت نازل دیگر این عبد جسارت ننمود و البتّه این عذر مقبول است نسأله تعالی بأن یؤیّدنا علی خدمة امره فی کلّ الأحوال خدمت ایشان و دوستان و اسراء الله آن ارض ذکر فنا و نیستی از این عبد معلق و منوط بعنایت آن حضرتست انشاءالله کل بکمال فرح و سرور و ايقان و اطمینان از بحر عرفان بنوشند و بذكر دوست یکتا مشغول باشند البهاء علی حضرتکم و علی الذین یسمعون قولکم و بیانکم فی امر الله مالک الوجود

عرض دیگر در باره حضرت اسم الله اصدق علیه من کلّ بهاء ابهه این بیان امنع اقدس در این حین نازل قوله عزّ کبريائه انا نذكر اسمنا الأصدق الذی دار البلاد الی ان حضر لدى الباب و سمع ما سمعه الکلیم فی طور العرفان من لسان عنایة ربّه الرّحمن طوبی له و لمن ذکره بما نزل من القلم الأعلى من لدى الله فاطر السّماء و مالک الأسماء انتهى

خادم

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناو شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ اکتبر ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر